

Dosar nr. 3799/2/2014

R O M A N I A
CURTEA DE APEL BUCUREȘTI
SECȚIA A VIII A CONTENCIOS ADMINISTRATIV ȘI FISCAL

SENTINȚA CIVILĂ NR. 1922
Ședința publică de la 17 iunie 2014

* * * * *

Pe rol se află soluționarea acțiunii promovate de reclamantul P.D.C., în contradictoriu cu pârâtul CONSILIUL SUPERIOR AL MAGISTRATURII, CONSILIUL SUPERIOR AL MAGISTRATURII, cu sediul în București, sector 6, Calea Plevnei nr. 141 B, având ca obiect „suspendare executare act administrativ”.

La apelul nominal făcut în ședința publică, la strigarea dosarelor în ordinea înscrisă pe lista de ședință, răspund reclamantul, prin avocat A.P., care depune la dosar împuternicirea avocațială și pârâtul, prin consilier juridic R.S., care depune delegația...

Procedura de citare este legal îndeplinită.

Se face referatul cauzei de către grefierul de ședință, care învederează că pârâtul a depus la dosar, prin fax transmis la registratura instanței, la data de 17.06.2014, orele 08.35, punct de vedere referitor la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 14 alin. 3 și art. 16 alin. 2 din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii.

Se prezintă numitul N.P., personal și asistat de avocat C. L.P., care depune la dosar împuternicirea avocațială, precum și o cerere de intervenție principală, în trei exemplare, însoțită de dovada achitării taxei judiciare de timbru în cuantum de 50 lei.

Curtea înmânează părților cererea de intervenție principală formulată de către numitul N.P..

La interpelarea instanței, reclamantul, prin avocat, arată că nu dorește lăsarea dosarului la o nouă strigare pentru a lua cunoștință de conținutul cererii de intervenție principală.

Pârâtul, prin consilier juridic, solicită lăsarea dosarului la a doua strigare pentru a lua cunoștință de conținutul cererii de intervenție principală comunicată la acest termen.

Curtea, pentru a da posibilitatea pârâtului să ia cunoștință de conținutul cererii de intervenție formulate de către numitul N.P. și având în vedere și cererea formulată în acest sens de parte, prin consilier juridic, dispune suspendarea ședinței pentru 30 minute.

Pârâtul, prin consilier juridic, anterior ridicării ședințe de judecată, solicită reluarea dosarului întrucât a luat cunoștință de conținutul

înscrisurilor în cele aproximativ zece minute care au trecut de la prima strigare a dosarului, învederând că nu se impune suspendarea ședinței.

La apelul nominal făcut în ședința publică, la a doua strigare, răspund reclamantul, prin avocat A.P., având împuternicirea avocațială, pârâtul, prin consilier juridic R.S., și autorul cererii de intervenție principală N.P., personal și asistat de avocat.

Curtea acordă cuvântul asupra admisibilității în principiu a cererii de intervenție principală formulate în cauză de numitul N.P..

Autorul cererii de intervenție principală, prin avocat, solicită, încuviințarea în principiu a cererii de intervenție principală, având în vedere că sunt îndeplinite condițiile stabilite de dispozițiile speciale ale art. 16¹ din Legea nr. 554/2004, care se completează cu prevederile de drept comun reglementate de art. 61 și următoarele din Codul de procedură civilă republicat, referitoare la cererea de intervenție principală. Solicită să se aibă în vedere, sub aspectul admisibilității cererii de intervenție principală, interesul manifest al beneficiarului celor două acte administrative, a căror suspendare se solicită în prezenta cauză, de a participa nu doar în procedura eventuală privind anularea acestora, ci și în procedura privind suspendarea actelor administrative.

Pârâtul, prin consilier juridic, în raport de art. dispozițiile art. 16¹ din Legea nr. 554/2004, coroborate cu art. 61 și următoarele din Codul de procedură civilă republicat, referitoare la cererea de intervenție principală, solicită admiterea în principiu a cererii de intervenție principală formulate în cauză.

Reclamantul, prin avocat, formulează concluzii de respingere a cererii de intervenție principală, prin raportare la obiectul cauzei și la faptul că pârât în cauză este Consiliul Superior al Magistraturii.

Autorul cererii de intervenție principală, având cuvântul în replică, solicită, prin avocat, să se aibă în vedere practica cu caracter constant a Secției de contencios administrativ și fiscal a Curții de Apel București, potrivit căreia, în toate cazurile în care beneficiarul actului administrativ nu este chemat în judecată direct în calitate de pârât, se pune în vedere reclamantului să îl cheme în judecată sub sancțiunea respingerii cererii, fără a se proceda la judecarea acesteia pe fond.

Curtea, deliberând, încuviințează în principiu cererea de intervenție principală formulată de intervenientul N.P. și cu domiciliul ales la Cabinet de Avocat „C.L. P.”.

Curtea acordă cuvântul asupra cererii de sesizare a Curții Constituționale cu soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 14 alin. 3 și art. 16 alin. 2 din Legea nr. 317/2004, precum și în dezbatere asupra cererii de suspendare a executării.

Reclamantul, prin avocat, solicită sesizarea Curții Constituționale cu soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 14

alin. 3 și art. 16 alin. 2 din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, având în vedere că sunt întrunite condițiile prevăzute de art. 29 alin. 1-3 din Legea nr. 47/1992, în sensul că excepția este invocată în fața instanței de judecată, privește o dispoziție dintr-o lege aflată încă în vigoare, respectiv Legea nr. 317/2004, care are legătură cu soluționarea cauzei, iar dispozițiile acesteia nu au fost constatate neconstituționale printr-o altă decizie anterioară a Curții Constituționale. În opinia sa, dispozițiilor art. 14 alin. 3 și art. 16 alin. 2 din Legea nr. 317/2004 sunt neconstituționale, întrucât acestea contravin art. 16 și 20 din Constituția României în măsura în care, prin *candidat* care reprezintă categoria de instanțe sau parchete la nivelul căreia își desfășoară activitatea și *prin sintagma* judecător sau procuror de la instanțe și parchete se înțelege și candidatul care nu exercită efectiv funcția de judecător sau procuror, respectiv cel care este detașat la alte autorități decât instanțele judecătorești sau parchete, ori este membru al Consiliului Superior al Magistraturii, chiar interimar. Prevederile art. 14 alin. 3 și art. 16 alin. 2 din Legea nr. 317/2004 contravin art. 16 din Constituție, și prin faptul că încalcă principiul egalității în drepturi în fața legii și a autorităților publice. Interpretarea dispozițiilor legale în sensul că poate fi candidat la alegerile pentru Consiliul Superior al Magistraturii un judecător sau procuror ce nu își desfășoară efectiv activitatea la nivelul instanței sau al parchetului ori care nu este judecător sau procuror la acea instanță sau parchet, creează contextul care permite și unui membru CSM interimar, care se bucură pe durata mandatului de toate privilegiile, să candideze alături de un procuror sau judecător care își desfășoară efectiv activitatea la una din aceste instanțe, împrejurare care aduce atingere principiului constituțional al egalității în drepturi, în fața legii, fără privilegii și fără discriminări. De asemenea, învederează că dispozițiilor art. 14 alin. 3 și art. 16 alin. 2 din Legea nr. 317/2004 contravin art. 20 din Constituție, întrucât încalcă principiul previzibilității normei juridice. Față de împrejurarea că prevederile de lege menționate sunt neclare și imprecise, susține că se impune admiterea cererii de sesizare a Curții Constituționale cu soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 14 alin. 3 și art. 16 alin. 2 din Legea nr. 317/2004.

Reclamantul, prin avocat, solicită admiterea cererii de suspendare a executării celor două acte administrative menționate în cuprinsul cererii de chemare în judecată, astfel cum a fost formulată, având în vedere că sunt îndeplinite cumulativ cele două principii cerute de lege și care se referă la cazul bine justificat și la iminența producerii unei pagube.

Pârâtul, prin consilier juridic, cu privire la cererea de sesizare a Curții Constituționale cu soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 14 alin. 3 și art. 16 alin. 2 din Legea nr. 317/2004,

învederează că își reconsideră poziția față de punctul de vedere inițial formulat în scris, și solicită respingerea ca inadmisibilă a cererii de sesizare a Curții Constituționale, motivat de faptul că textele de lege, a căror neconstituționalitate se invocă, nu au legătură cu prezentul dosar, care are ca obiect exclusiv suspendarea executării celor două acte administrative în condițiile art. 14 alin. 1 din Legea nr. 554/2004, cu modificările ulterioare.

Pârâtul, prin consilier juridic, referitor la cererea de suspendare a executării Hotărârilor Plenului Consiliului Superior al Magistraturii nr. 618 și 642 din data de 29.05.2014, solicită să se rețină faptul că nu se poate dispune suspendarea Hotărârii nr. 618/29.05.2014 a Plenului Consiliului Superior al Magistraturii, întrucât aceasta nu este aptă de a fi pusă în executare, având în vedere că prin această hotărâre s-a dispus respingerea contestației formulată de reclamant împotriva măsurilor luate în urma procedurii de alegeri. În consecință, nefiind aptă de a fi pusă în executare, această hotărâre nu poate fi nici suspendată. În ce privește Hotărârea nr. 642/29.05.2014 a Plenului Consiliului Superior al Magistraturii, arată că nu sunt întrunite, în mod cumulativ, cerințele impuse de art. 14 alin.1 din Legea nr. 554/2004, referitoare la cazul bine justificat și paguba iminentă. Subliniază că suspendarea efectelor acestei hotărâri ar conduce la perturbarea activității Consiliului Superior al Magistraturii, având în vedere că s-ar putea ridica problema, la ședințele de plen și de secție, a neîntrunirii cvorumului prevăzut de lege. Pentru considerentele expuse oral și pentru cele evidențiate în cuprinsul întâmpinării, solicită respingerea cererii de suspendare ca neîntemeiată.

Intervenientul principal, prin avocat, solicită respingerea ca inadmisibilă a cererii de sesizare a Curții Constituționale cu soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 14 alin. 3 și art. 16 alin. 2 din Legea nr. 317/2004, față de neîndeplinirea condiției de admisibilitate stabilite de art. 29 din Legea Curții Constituționale, referitoare la legătura dispozițiilor legale criticate cu soluționarea cererii de suspendare, aceste dispoziții putând fi aplicabile în acțiunea în anulare. Menționează faptul că încă nu a fost formulată o contestație în anulare.

Cu privire la cererea de suspendare a executării Hotărârilor Plenului Consiliului Superior al Magistraturii nr. 618 și 642 din data de 29.05.2014, reprezentantul convențional al intervenientului principal susține că niciuna din cele două condiții cumulative stabilite de art. 14 din Legea nr. 554/2004 nu este îndeplinită. Prin raportare la critica fundamentală care se aduce de către reclamantă, potrivit cu care intervenientul principal este membru interimar al CSM, solicită să se aibă în vedere că în aceeași situație juridică se află însuși președintele Consiliului Superior al Magistraturii. În urma vacantării postului de

membru al CSM, pe care l-a ocupat M.P., și prin renunțarea doamnei Bârsan, aflată pe locul secund, a devenit membru interimar al CSM domnul judecător B., din rândul judecătorilor de la Înalta Curte de Casație și Justiție. Prin urmare, actualul Președinte al CSM a candidat ca membru al CSM de pe poziția de membru interimar, iar alegerea sa de către judecătorii de la Înalta Curte de Casație și Justiție a fost considerată legală de către membri Plenului Consiliului Superior al Magistraturii. În acest context, o aparență de legalitate este mai mult decât evidentă. Relativ la paguba iminentă, solicită să se aibă în vedere că situația juridică a reclamantului nu se va schimba în cazul în care se va suspenda executarea actelor administrative. În plus, suspendarea actelor administrative ar pune în discuție buna funcționare a activității Consiliului Superior al Magistraturii, astfel cum a susținut și consilierul juridic care îl reprezintă pe pârât în prezenta cauză. Nefiind îndeplinită așadar nici condiția privind existența unei pagube iminente, care să necesite prevenirea sa în vreun fel, solicită respingerea ca neîntemeiată a cererii de suspendare a actelor administrative.

Curtea reține dosarul în pronunțare.

CONSEDERENTE

Asupra cauzei de contencios administrativ de față, reține următoarele:

Prin cererea înregistrată pe rolul acestei instanțe sub nr. 3799/2/2014, reclamantul P.D. a solicitat, în temeiul art.14 din Legea nr. 554/2004 a contenciosului administrativ, în contradictoriu cu pârâtul Consiliul Superior al Magistraturii, suspendarea executării Hotărârilor Plenului Consiliului Superior al Magistraturii nr.618 și nr.642 din data de 29 mai 2014, până la pronunțarea instanței de fond asupra cererii de anulare a actelor administrative.

În motivarea cererii, reclamantul arată, în fapt, că prin Hotărârea nr. 618/29.05.2014 a Plenului C.S.M. a fost respinsă contestația formulată de către acesta împotriva modului de desemnare și alegere a domnului judecător N.P., candidat la alegeri. În aceeași zi, prin Hotărârea nr.642 / 29.05.2014 a Plenului CSM s-a constatat legalitatea procedurii de alegere pentru numirea în CSM a unui membru reprezentant al tribunalelor, fiind aprobate atât lista cu numărul de voturi obținute, cât și lista finală în care a fost nominalizat judecătorul ales, luându-se act de nota Comitetului Electoral Permanent întocmită în acest sens. Reclamantul arată că deși avea obligația legală de a asigura legalitatea procesului electoral, Comitetul Electoral Permanent, cu încălcarea prevederilor art.4 alin.2 din Regulamentul privind procedura alegerii membrilor CSM, nu a verificat legalitatea candidaturii depuse, limitându-

se la a prezenta Plenului notele spre aprobare, iar Plenul îndeplinind un rol formal a procedat la o validare nelegală, aprobând notele Comitetului.

Mai susține reclamantul că în cauză sunt îndeplinite cumulativ cele două condiții prevăzute de art. 14 din Legea nr.554/2004 pentru a se putea dispune suspendarea executării actului administrativ, respectiv existența unui caz bine justificat și iminența producerii unei pagube iminente.

Cazul bine justificat constă, arată reclamantul, în esență, în vădita și serioasa îndoială asupra legalității actelor contestate, nelegalitate ce rezidă în aceea că pentru numitul N.P. exista o interdicție legală de a candida și de a fi desemnat și ales membru CSM întrucât, la data declanșării procedurii, cât și pe parcursul derulării ei, nu îndeplinea condiția de bază, respectiv aceea de a fi judecător în activitate la Tribunalul Mehedinți. Pe toată durata procedurii alegerilor candidatul N.P. s-a aflat în stare de incompatibilitate în condițiile în care a cumulat atât calitatea de membru CSM (poziție de demnitate publică), cât și pe aceea de candidat la o astfel de funcție, situație interzisă de Legea nr.161/2003. Comitetul Electoral Permanent a nesocotit obligația de asigurare a legalității procesului electoral.

Paguba iminentă, arată reclamantul, constă în posibilitatea ca în perioada imediat următoare Senatul României să valideze candidatura lui N.P., desemnat și ales în mod nelegal.

În drept, reclamantul invocă dispozițiile art.14 din Legea nr. 554/2004 a contenciosului administrativ.

În dovedirea acțiunii, au fost depuse înscrisuri: dovada depunerii plângerii prealabile la CSM, extras hotărâri Plen CSM.

Reclamantul solicită administrarea probei cu înscrisuri și în baza art.411 pct. 2 din Noul Cod de procedură civilă, judecarea cauzei în lipsă.

Prin notele scrise atașate cererii de suspendare, reclamantul a invocat excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art.14 alin.3 și art.16 alin.2 din Legea nr.317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, cu modificările și completările ulterioare, prin raportare la prevederile art. 16 și art. 20 din Constituția României.

În ceea ce privește admisibilitatea excepției de neconstituționalitate, arată că sunt întrunite condițiile prevăzute de art. 29 alin. 1-3 din Legea nr. 47/1992.

Pe fondul excepției de neconstituționalitate, reclamantul învederează că dispozițiile art.14 alin.3 și art.16 alin.2 din Legea nr.317/2004, cu modificările și completările ulterioare, sunt neconstituționale deoarece contravin prevederilor art. 16 și art. 20 din legea fundamentală.

Apreciază că interpretarea dispozițiilor legale în sensul că poate fi candidat la alegerile pentru Consiliul Superior al Magistraturii un judecător sau procuror ce nu își desfășoară efectiv activitatea la nivelul instanței sau parchetului sau care nu este judecător sau procuror de la acea instanță sau parchet, să candideze și să fie ales ca membru în Consiliul Superior al Magistraturii, sunt neconstituționale prin raportare la art. 16 din Constituția României.

Aceasta, în contextul în care printr-o astfel de interpretare, s-ar permite și unui membru CSM interimar, și care se bucură pe durata mandatului de toate privilegiile pe care i le conferă funcția, de un statut de demnitate recunoscut prin lege, să candideze pentru funcția de membru CSM ceea ce i-ar crea (îi creează) un vădit avantaj în raport de ceilalți candidați, situație care ar înfrânge principiul constituțional al egalității în drepturi, în fața legii, fără privilegii și discriminări.

Arată reclamantul că dispozițiile art. 14 alin. 3 și art. 16 alin. 2 din Legea nr.317/2004, contravin și prevederilor art. 20 din Constituția României, încălcându-se principiul previzibilității normei juridice. Astfel, procedura de alegere a membrilor Consiliul Superior al Magistraturii, prevăzută de normele criticate nu este suficient de clară și concisă. Textele prezintă neclarități în ceea ce privește sintagma candidat care reprezintă instanța la nivelul căreia își desfășoară activitatea, precum și sintagma judecător sau procuror de la instanțe și parchete.

Astfel, textele criticate prezintă o deficiență de conținut care le conferă un caracter neconstituțional, instituind confuzia că pot candida ca reprezentanți ai tribunalelor în Consiliul Superior al Magistraturii și persoane care nu își desfășoară efectiv activitatea ca judecător la acea instanță, respectiv membri ai Consiliului Superior al Magistraturii, chiar și interimari sau alte persoane detașate la alte autorități decât instanțele judecătorești.

În consecință, dispozițiile art.14 alin.3 și art.16 alin.2 din Legea 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, cu modificările și completările ulterioare, sunt neclare și imprecise și prin urmare, lipsite de previzibilitate, ceea ce contravine prevederilor art.1 alin.5 din Constituție. Aceste dispoziții încalcă prevederile constituționale și convenționale ca urmare a lipsei de previzibilitate și claritate a normei, respectiv art. 6 privind dreptul la un proces echitabil din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, raportat la art. 20 din Constituție.

Pârâtul Consiliul Superior al Magistraturii a formulat întâmpinare, prin care a solicitat respingerea cererii de suspendare ca neîntemeiată.

În ceea ce privește capătul de cerere privind suspendarea Hotărârii nr. 618 din 29.05.2014 a Plenului CSM, arată că nu poate fi dispusă

suspendarea hotărârii menționate, întrucât aceasta nu este susceptibilă de executare.

Referitor la capătul de cerere privind suspendarea Hotărârii nr. 642 din 29.05.2014 a Plenului CSM, pârâtul învederează că nu poate fi reținută condiția „cazului bine justificat”.

Susține, în esență, că din coroborarea dispozițiilor art. 7 alin. 1 și 5 din Legea nr. 317/2004 cu art. 9 alin. 1 din Regulamentul privind procedura alegerii membrilor CSM, rezultă că nu este instituită o interdicție expresă pentru membrul interimar de a candida în vederea numirii sale ca membru titular în cadrul Consiliului Superior al Magistraturii.

Prevederile art. 9 alin. 2 din Regulamentul privind procedura alegerii membrilor CSM, nu pot fi interpretate în sensul menționat de reclamant, scopul instituirii lor fiind acela de a stabili categoria instanțelor pentru reprezentarea cărora magistratul poate candida în vederea numirii în cadrul Consiliului Superior al Magistraturii. Pe aceeași linie trebuie interpretate și dispozițiile art. 15 alin. 2 din Regulament, finalitatea acestora fiind aceea de a permite verificarea îndeplinirii de către candidat a cerinței de a reprezenta o anumită categorie de instanțe.

În ceea ce privește susținerea referitoare la starea de incompatibilitate în care s-ar fi aflat candidatul P.N. pe toată durata procedurii, pârâtul arată că din examinarea actelor normative care reglementează procedura alegerilor membrilor Consiliului Superior al Magistraturii, nu au fost identificate dispoziții care să prevadă expres că prin participarea membrului interimar în procedura alegerilor, în calitate de candidat, se creează o stare de incompatibilitate.

Referitor la competența Comitetului electoral permanent de a cenzura legalitatea candidaturilor depuse, precizează că, potrivit art. 10 alin. 8 din Regulamentul privind procedura alegerii membrilor CSM, acesta nu poate verifica decât legalitatea respingerii unei candidaturi. Or, pe rolul Comitetului electoral permanent nu au fost înregistrate contestații privind respingerea vreunei candidaturi.

Pârâtul arată că nu este îndeplinită nici de-a doua cerință impusă de art. 14 alin. 1 din Legea nr. 554/2004, întrucât poziția reclamantului nu poate fi modificată ca efect al suspendării hotărârii, acesta neputând fi declarat candidat câștigător, prin simpla suspendare a hotărârii.

În ceea ce privește excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art.14 alin.3 și art.16 alin.2 din Legea nr.317/2004, cu modificările și completările ulterioare, prin punctul de vedere depus la dosar la data de 17.06.2014, pârâtul arată că sunt întrunite cerințele de admisibilitate prevăzute de art. 29 din Legea nr. 47/1992.

Referitor la temeinicia excepției de neconstituționalitate, învederează că susținerile reclamantului sunt neîntemeiate.

Astfel, normele legale în discuție se aplică uniform tuturor candidaților la funcția de membru al CSM, fără privilegii și fără a genera discriminări determinate de poziția de membru interimar al CSM a unuia dintre candidați.

Nu rezultă din niciuna din dispozițiile legii sau ale regulamentului că s-ar oferi candidatului care deține funcția de membru interimar al CSM o poziție privilegiată prin raportare la ceilalți candidați, procedura de alegere a membrilor Consiliului desfășurându-se pentru toți candidații după aceleași reguli, cu respectarea aceluiași termen și condiții, iar votul este exprimat la nivelul adunărilor generale de la fiecare instanță.

În consecință, susținerile reclamantului referitoare la înfrângerea principiului constituțional al egalității în drepturi în fața legii, fără privilegii și discriminări, sunt neîntemeiate.

În ceea ce privește încălcarea prevederilor art. 20 din Constituția României, pârâtul apreciază că textele a căror neconstituționalitate se invocă întrunesc cerința de previzibilitate, fiind suficient de clar formulate, astfel încât persoanele cărora li se adresează, să-și adapteze conduita, în mod corespunzător. Pentru interpretarea lor, textele în discuție nu trebuie privite însă în mod izolat, ci trebuie coroborate cu celelalte dispoziții din lege și respectiv din regulament, care reglementează procedura de alegere a membrilor CSM.

Pârâtul arată că prin numirea domnului N.P. ca membru interimar în cadrul CSM, nu a operat o schimbare a instanței la care are dreptul să funcționeze.

Dispozițiile art. 9 alin. 2 din Regulament trebuie coroborate cu prevederile art. 23 alin. 2 și 3 din Legea nr. 317/2004, care se aplică și membrilor interimari, stabilind că, prin numirea în cadrul CSM se suspendă doar activitatea de judecător referitoare la prezența în complete de judecată, nu și celelalte drepturi și obligații ale magistraților respectivi.

La termenul de judecată din 17.06.2014, a fost formulată în cauză *cerere de intervenție principală de către judecătorul N.P., care a solicitat respingerea ca inadmisibile a excepției de neconstituționalitate și a cererii de sesizare a Curții Constituționale, precum și respingerea ca neîntemeiată a cererii de suspendare a executării actelor administrative.*

Titularul cererii de intervenție învederează că excepția de neconstituționalitate nu îndeplinește una dintre condițiile (cumulative) de admisibilitate, conținută în art. 29 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, în sensul că dispozițiile legale criticate nu au legătură cu soluționarea cauzei.

Astfel, textele legale criticate sunt cele în raport cu care reclamantul susține că actele administrative ar fi ilegale. Or, aceasta este o chestiune care se discută în acțiunea în anularea respectivelor acte

administrative, iar nu în cererea de suspendare a executării unor acte administrative.

Cu privire la netemeinicia cererii de suspendare a executării actelor administrative, arată că nu există un caz bine justificat pentru suspendare, iar reclamantul nu se află în situația prevenirii unei pagube iminente.

Din perspectiva cazului bine justificat, subliniază că situația juridică a intervenientului principal (membru interimar al CSM candidând și fiind ales) este absolut identică cu aceea a domnului judecător A.B., reprezentantul judecătorilor de la Înalta Curte de Casație și Justiție, a cărui alegere (când era membru interimar) a fost validată de CSM și de Senat.

Or, faptul că acesta a fost ales de judecătorii de la Înalta Curte de Casație și Justiție, că alegerea sa a fost considerată legală de CSM, iar apoi că a fost validat de Senat, creează o prezumție foarte solidă de legalitate a alegerii sale și, implicit, de legalitate a alegerii intervenientului principal, adică de legalitate a actelor administrative a căror suspendare se solicită de reclamant.

Din perspectiva prevenirii unei pagube iminente, arată că pentru situația reclamantului este absolut indiferentă admiterea ori respingerea cererii de suspendare a executării actelor administrative. Și dacă actele administrative ar fi suspendate, tot intervenientul principal ar avea - în continuare - calitatea de membru (interimar) al CSM, ar participa la ședințe și ar vota, până la soluționarea eventualei acțiuni în anulare sau chiar până la reluarea procesului electoral și validarea de Senat a candidatului cu cel mai mare număr de voturi.

Examinând actele și lucrările dosarului, Curtea constată că acțiunea reclamantului este întemeiată în parte, pentru considerentele ce vor fi expuse în continuare.

Potrivit art.14 din Legea nr.554/2004 a contenciosului administrativ, astfel cum a fost modificată și completată, „În cazuri bine justificate și pentru prevenirea unei pagube iminente, după sesizarea, în condițiile [art. 7](#), a autorității publice care a emis actul sau a autorității ierarhic superioare, persoana vătămată poate să ceară instanței competente să dispună suspendarea executării actului administrativ unilateral până la pronunțarea instanței de fond. În cazul în care persoana vătămată nu introduce acțiunea în anularea actului în termen de 60 de zile, suspendarea încetează de drept și fără nicio formalitate.”

Din economia acestor dispoziții legale rezultă că pentru a fi admisibilă suspendarea actului administrativ unilateral se cer a fi întrunite cumulativ următoarele condiții:

- să existe un caz bine justificat,
- să fie necesară pentru prevenirea unei pagube iminente,

- să fi fost sesizată cu revocarea autoritatea care a emis actul.

Analizând întrunirea acestor condiții legale prin raportare la cele două hotărâri ale Plenului C.S.M. a căror executare se solicită a fi suspendată prin acțiunea dedusă judecății în prezenta cauză, Curtea constată următoarele:

Privitor la **Hotărârea Plenului Consiliului Superior al Magistraturii nr.618 din data de 29 mai 2014**, Curtea constată că aceasta nu este susceptibilă de executare, și pe cale de consecință, nici de suspendare. Astfel, prin hotărârea menționată s-a dispus respingerea contestației formulate de reclamantul PoP.D.C. împotriva măsurilor luate în urma procedurii de alegeri.

Pentru motivele arătate, Curtea va respinge cererea de suspendare a executării hotărârii în discuție, ca neîntemeiată.

Pe de altă parte, prin **Hotărârea Plenului Consiliului Superior al Magistraturii nr.642 din data de 29 mai 2014**, s-a dispus întocmirea listei cu numărul de voturi obținute de fiecare candidat în adunările generale, pentru numirea în cadrul CSM a unui membru reprezentant al tribunalelor, alcătuirea listei finale în care a fost nominalizat judecătorul ales în adunările generale ca membru al CSM, reprezentant al judecătorilor de la tribunale și transmiterea listei Biroului Permanent al Senatului, conform art. 18 alin.1 din Legea nr.317/2004 și art.31 alin.1 din Regulamentul privind procedura alegerii membrilor CSM.

Privitor la această din urmă hotărâre, Curtea constată că aceasta este susceptibilă de a fi executată și pe cale de consecință, poate face obiectul suspendării, apreciind, totodată, că sunt întrunite condițiile cerute de dispozițiile art. 14 alin. 1 din Legea nr. 554/2004.

Asfel, privitor la existența unui caz bine justificat, instanța reține susținerile reclamantului în sensul că deși candidatul N.P., intervenient principal în cauză, nu îndeplinea condiția de bază – aceea de a fi judecător în activitate la Tribunalul Mehedinți – a candidat, fiind desemnat și ales membru CSM, cu nesocotirea dispozițiilor legale (art.14, art.16 din Legea nr.317/2004) și regulamentare (art.9 alin.2, art.7 alin.1, art.17 din Regulamentul privind procedura de alegere a membrilor CSM), care impun condiția de a fi desemnat un judecător care este de la **instanța unde își desfășoară efectiv activitatea și unde are dreptul să voteze.**

Curtea constată că intervenientul N.P. avea la momentul depunerii candidaturii și pe parcursul procedurii alegerilor calitatea de membru cu activitate permanentă în CSM, nedesfășurându-și activitatea efectiv la Tribunalul Mehedinți, așa încât, se relevă o aparență de nelegalitate, în sensul că acesta nu putea fi desemnat și ales membru CSM, împrejurare ce se constituie într-un caz bine justificat în accepțiunea Legii nr. 554/2004.

Privitor la necesitatea suspendării pentru a se preveni o pagubă iminentă, Curtea constată că și această condiție este îndeplinită în situația Hotărârii Plenului nr. 642/2014, întrucât aceasta urmează a fi înaintată Biroului Permanent al Plenului Senatului în baza dispozițiilor art.18 alin.1 din Legea nr.317/2004, care o va transmite Comisiei juridice, de numiri, disciplină, imunități și validări, iar Senatul va dispune asupra validării candidatului N.P., cu privire la care există suspiciuni de alegere nelegală iar această decizie nu ar mai putea fi cenzurată decât pe calea contenciosului constituțional.

Totodată, instanța constată că reclamantul a formulat plângere prealabilă la CSM, prin care a solicitat revocarea Hotărârii nr. 642 din data de 29 mai 2014 a Plenului Consiliului Superior al Magistraturii.

Pentru considerentele expuse, constatând întrunirea tuturor condițiilor de admisibilitate a suspendării Hotărârii nr.642 din data de 29 mai 2014 a Plenului CSM, Curtea va admite, în parte, acțiunea reclamantului PoP.D.C. și va suspenda executarea acestei hotărâri până la pronunțarea instanței de fond asupra acțiunii în anulare.

Instanța mai reține că admisibilitatea suspendării executării actului administrativ nu este condiționată de lege de existența acțiunii de anulare a actului, teza finală a alineatului 1 al art.14 din Legea nr.554/2004 prevăzând că suspendarea încetează de drept și fără nicio formalitate dacă persoana vătămată nu introduce acțiunea în anularea actului în termen de 60 zile.

Referitor la cererea de intervenție principală formulată de intervenientul N.P., având în vedere soluția dată cererii de suspendare și dispozițiile art. 66 din Noul Cod de procedură civilă, Curtea o va admite în parte.

Asupra cererii reclamantului de sesizare a Curții Constituționale cu soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art.14 alin.3 și art.16 alin.2 din Legea nr.317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, analizând admisibilitatea excepției de neconstituționalitate, Curtea apreciază că sunt întrunite condițiile prevăzute de art.29 alin.1-3 din Legea nr.47/1992, în sensul că excepția a fost invocată în fața acestei instanțe de judecată, privește o dispoziție dintr-o lege aflată în vigoare - Legea nr.317/2004, are legătură cu soluționarea pe fond a cauzei iar dispozițiile acesteia nu au fost constatate ca neconstituționale printr-o altă decizie anterioară a Curții Constituționale.

Opinia instanței asupra fondului excepției de neconstituționalitate, exprimată în conformitate cu prevederile art. 29 alin. 4 din Legea nr. 47/1992, este în sensul temeiniciei excepției invocate de reclamant.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art.14 alin.3 și ale art.16 alin.2 din Legea nr.317/2004 privind C.S.M.

Art.14 din Legea nr.317/2004, republicată, prevede :

„(1) În procedura de desemnare a candidaților și de alegere a membrilor Consiliului Superior al Magistraturii, adunările generale sunt legal constituite în prezența a cel puțin două treimi din numărul judecătorilor sau, după caz, al procurorilor în funcție, inclusiv cei delegați sau detașați de la alte instanțe sau parchete.

(2) Adunările generale sunt prezidate de magistratul cu cea mai mare vechime în magistratură, care nu și-a depus candidatura pentru funcția de membru al Consiliului Superior al Magistraturii.

(3) În procedura de alegere a membrilor Consiliului Superior al Magistraturii, fiecare judecător și procuror votează un număr de candidați egal cu numărul membrilor Consiliului Superior al Magistraturii, care reprezintă categoria de instanțe sau parchete la nivelul cărora judecătorul sau, după caz, procurorul își desfășoară activitatea.

(4) În cazul în care au fost votate mai puține persoane decât cele prevăzute la alin. (3), votul este nul.

(5) La alegerea membrilor Consiliului Superior al Magistraturii nu pot participa judecătorii și procurorii detașați la alte autorități decât la instanțe sau parchete.”

Art.16 din Legea nr.317/2004, republicată prevede : „Sunt aleși ca membri ai Consiliului Superior al Magistraturii 2 judecători de la tribunale și tribunalele specializate, care au obținut numărul cel mai mare de voturi la nivel național.”

Instanța opinează în sensul că aceste prevederi sunt neconstituționale, întrucât contravin dispozițiilor art. 16 și art. 20 din legea fundamentală, în măsura în care prin candidat care reprezintă categoria de instanțe sau parchete la nivelul căreia își desfășoară activitatea și prin sintagma judecător sau procuror de la instanțe și parchete se înțelege și candidat care nu exercită efectiv funcția de judecător sau procuror, respectiv este detașat la alte autorități decât instanțele judecătorești sau parchete sau este membru al Consiliului Superior al Magistraturii, chiar interimar.

Legea fundamentală consacră în art.16 alin.1 principiul egalității în drepturi în fața legii și a autorităților publice, fără privilegii și fără discriminări, alin.2 al aceluiași articol dispunând că nimeni nu este mai presus de lege.

Pentru motivele arătate, constatând că sunt întrunite condițiile prevăzute de art. 29 alin. 1, 2 și 3 din Legea nr. 47/1992, Curtea va sesiza Curtea Constituțională cu soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art.14 alin.3 și art.16 alin.2 din Legea nr.317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, cu modificările și completările ulterioare.

DISPOZITIV

Admite în parte acțiunea promovată de reclamantul P.D.C., în contradictoriu cu pârâtul CONSILIUL SUPERIOR AL MAGISTRATURII, cu sediul în București, sector 6, Calea Plevnei nr. 141 B.

Suspendă executarea Hotărârii Plenului C.S.M. nr.642/29.05.2014 până la pronunțarea instanței de fond asupra acțiunii în anulare.

Respinge cererea de suspendare a executării Hotărârii Plenului C.S.M. nr. 618/29.05.2014, ca neîntemeiată.

Admite în parte cererea de intervenție principală formulată de P.N.

Sesizează Curtea Constituțională cu soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 14 alin.3 și art. 16 alin.2 din Legea nr.317/2004, cu modificările și completările ulterioare.

Cu recurs în termen de 5 zile de la comunicare.

Cererea de recurs se depune la Curtea de Apel București.

Pronunțată în ședință publică, azi, 17.06.2014.

Președinte,